

א. ארבעה מחוסרי כפרה פרק שני כריתות

מסורת הש"ס

וּבְשִׁפְחָהּ אִינוּ חַיִּיב אֲחֵל עַל גִּמְרֵי בִיאוֹתָ
 לְהוֹרִיעַ: וְכֵן הַעֲוִיּוֹת קוֹרֵין עַל בִּיאוֹת
 בְּפִירְקֵין (דף טז:) שֶׁמִּצִּיב קוֹרֵין אַחַד עַל
 אֶחָד מֵהֶם: מֵהֶרֶב: כֵּן הַעֲוִיּוֹת מִפְּנֵי
 אֵין לָנוּ וְחוּ דְלֵי מִשְׁנֵה הָיָא (א) חֲזִירָה
 שִׁפְחָה וְחֲזִירָה זֶה מוֹרִין: גַּם"וּ סָפָה
 כִּרְבִּיבָה. שֶׁכָּן קוֹרֵין עָלֶיהָ וְהַפְלָגָה רַבָּה
 זֶה מִכּוֹתֶם שֶׁכָּן קוֹרֵין עַל הַלּוֹקֵין בְּמִסֵּ'
 מוֹת (דף כג:) בְּקִרְבּוֹת סָפָה.
 אֲמַר אֵינִי יוֹכֵל לִקְבֹּל בְּקִרְבָּנֵי אֲמוּנִין
 אֲמַר בְּקִרְבּוֹ וּבִמְשָׁחָה: כְּמוֹס הַרְבָּאוֹת
 נִשְׁתַּלֵּם. כְּגוֹן י"ח ו' כ"א ו' כ"ד
 שְׁהֵי מִחֲזִירָה אֲמוּנָה שִׁדּוּת מ"ו (מלפני)
 וְחֲמֵת מִחֲזִירָה וְחֲמֵרָה לִיטֵינָה לֵב בְּמִסֵּ'

תורה אור השלם

1. ואישי כי ישכב את אשה
שכבת זרע יהוא שפחה נזרפה
לאיש והפדה לא נקמה וא
הפשה לא נתן לה בקרת תהיה
לא ימנעו כי לא תהפשה:
ויקרא יט כ
2. ותקח האשה ותפרש את
העקר לפני הבאר ותשחש
תקח ותפרש ולא נדע בזה
שמואל יט ז יז
3. אם תכשתו את האל
במכתש בתוך הירפות הגליל
לא תסור מעליו אילנות:
משלי ככ כ
4. ותנו ידם לחוצאי נשים
ואשמים אצל אנ
שמואל: עזרא יט

הגהות הב"ח

(א) במשנה מפורשות ומה
שירר אין לנו אלא שחצייה:
(ב) נב' מפורשות לנו ומה
משויר: (ג) רש"י ד"ה כל
העריות וכו' משונה היא בע"כ
חניה שפחה: (ד) ד"ה לר'
שמעאל וכו' ודאי לא מאורסת
היא מישראל דהא לא תפסי:
(ה) ד"ה ואי גשאר וכו' צעריות
דחייב גמור שלל דכרסה
באשה מיני:

מוסף רש"י

גדול הדיינים מוקרא. וספלה י'
 את מסתן (ב"ק כ"ב:). והפדה
 יכול כולה. שכולה פדויה
 ותהארה לעבד עברי קרל משמעי
 וקאמר דלא יומתו מחמת מילוף.
 תלמוד לומר לא פדמה. יכול לא
 נפדה. דלא נפדה כלל ואפילו
 הכי מיחייב אשם אצילה ידיה
 סואיל ותחיהם לעבד עברי משומר
 בשפחה (גיטין ז"א). בשפחה
 כנענית. שלל נפדה כלל קמשתעי
 קרל (שם ז"א).

שיטה מקובצת

[illegible]

אִימָקוֹס לַדְּרִי. כְּדִמְכֵן נַעֲלִי חֹס חֵין
הַשֵּׁנִי לִקְוֶה אִין הַחֵישׁ מִצִּיד אֲשֶׁשׁ:
(לֹא) וְאִי יֵשׁ חִיִּב. כְּתִמִּיה: מַעֲרֶה אֶס:
מִחִיִּב לִשְׂכַח זֶרַע כְּחִיב כֶּה:
וְכִי מְכוּין מִחִיִּב וְאִי לֹא לֹא מִחִיִּב.
לִשְׂכַח זֶרַע עֲנִין וְשִׁאֲנוּ מַתְכִּין כְּגוֹן
נַפֵּל מִן הַגֵּב וְנִתְקַע אִין רָאִי לִשְׂכַח:
וְאִי שֶׁשָּׂרַר עֲרוּס קַנְיִי אִפְרַח
מִצִּנְיִי לֵה. עֲשׂוּ מַעֲרֶה שְׁעִירֹת (א)

תוספות תהא בקראי. מימה הלל לא מפ
ישמעאל בשלמא והפדה ב' דב
גנב גנבתי ור"ע פליג וכלל דוכתא

[illegible]

ככת וזע כמיצ ב (ש) שרואה
 וציאה. ובפסחה אמרו לעיל
 ואלות הרבה : ר' ישמעאל
 . שכן צנוט חורין יא ושומר
 אשעשה בה את המז
 שחציה שפחה וחציה
 לא נפרדה דברי ר' פ
 זו היא שפחה ודאית ר
 כל עריות מפורשות
 חציה שפחה וחציה
 דהיא לקן והוא לא
 דהיה מלמד ישיב

אין האשה לוקה. כגון ש
והא דאמרין גם ע' לל
אצל האשה צריך שמהא מזי
מכוון דהאיש לא הוקשה לאש

כשחוגג איזו שפחה יכל
חורין שנאמר ויהפדה
גודה ר' ישמעאל אומר
אליעזר בן יעקב אומר
ושויר אין לנו אלא
בת חורין: גמ' מנלן
ין דתנו רבנן יבקות
הי: היכל יידיש: היכל

[illegible]

הכי

קָה וּמִנֵּי דַהֲדִין בְּקוֹרֶת לִישָׁנָה
נִגְמִיא^א גְּדוֹל הַדִּינִין מִקְרָא שְׁנֵי
קוֹר תְּהִיָּה כְּרַתְנָן^ב אִין אֹמְדִין
מִן שְׁהֵאִשָּׁה לֹקֵה הָאִישׁ מִבֵּיא
מִנְגָּל אִמֵּר רַבָּא דְכֹתִיב יֵאֵשׁ כִּי
תֵּל לֵאִישׁ וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ
שְׁתֵּי קְרָא נִכְתוּב^ג וְהִכִּיא אֶת
כֹּחַ רַחֲמָנָא בִּירֵשָׁא בְּקוֹרֶת
אִם בְּקוֹרֶת תְּהִיָּה חֵיא וְהִכִּיא^ד
יֵא הוּא אֶת אֲשָׁמוּ אִימָא הוּא
אֶת אֲשָׁמוּ לֵה^ה כְּתִיב אִ"ר יִצְחָק
בְּדִ שְׁנֵאמֵר וְהִיא שְׁפַחָה נִחְרַפְתָּ
בְּיָוִי הוּא דְכֹתִיב^ו וְתִשְׁטַח עֲלוֹ
בְּתוֹךְ הָרִיפּוֹת בְּעָלִי^ז וְיִתְּנוּ יָדָם
אִמֵּר רַב סָפְרָא^ח מִלְּמַד שְׁכּוֹל
אִ"ר וְהִפְדָּה יָכוֹל כֹּלָּתָה ת"ל לֹא
הָיָה וְאֵינָה פְּרוּיָה^ט חֲצִיָּה שְׁפַחָה
ע^י רַבִּי שִׁמְעֵאל אוֹמֵר בְּשִׁפְחָה
כִּי מֵה ת"ל וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה
יֵיָּה אוֹמֵר כָּל עֲרִיּוֹת מִפְּרוּשּׁוֹת
תְּחִינִין וּמֵאוֹרֶסֶת לְעֵבֶד עֲבָרֵי
בְּשִׁפְחָה כְּנֻעִית הַכְּתוּב מִדְּבָרֵי
אִם וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה כְּדֹתֵנִי
סֹפֶר לְעֵבֶד עֲבָרֵי מִנְגָּל^י דְּכֹתִיב
עֲזִירָה הֵינִי רַע^כ לֵרֵ' שִׁמְעֵאל^ל
יֵיָּה תוֹרָה בִּלְשׁוֹן בְּנֵי אָדָם וְהִכִּיא
וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה ל"ל ש"מ
לְאַחֲרִים בְּשִׁלְמָא וְהִפְדָּה לֹא
יֵיָּה אִם הָא דְעֵבֶד כְּנֻעִי מִנְגָּל אִמֵּר
הוּ עֲנִין לְדִידֵיהּ^מ מִתְנִי^נ כָּל
יֵי עַד וְאַחַד יֵשׁן יֵשׁן פְּטוֹר אֶחָד
מִיָּה וְהִכִּיא^ס חֵיִיב קָמַן אִ"ר יְהוּדָה
נִין פְּטוֹר וְגְדוֹל חֵיִיב וְהִכִּיא גְּדוֹל
חֵד^ע נִיעוֹר וְאַחַד יֵשׁן יֵשׁן פְּטוֹר
תְּנִי כָּל עֲרִיּוֹת אֶחָד נִיעוֹר וְאַחַד
מִפְּטוֹר מ"מ דְּמִקְשִׁיין אֲהֲדִי תִנִּי
מִתְכּוֹן כְּשֹׂאִין מִתְכּוֹן כְּדֹרְכָה
אִי בְּשִׁפְחָה חֲרוּפָה קִתְּנֵי אִמָּאִי
יֵיָּה בְּעֵמֶרָה לֹא מִיחִיִּיב וְתוֹ מִתְכּוֹן
מִיחִיִּיב וּכְדֹרְכָה כִּשְׁלָא כְּדֹרְכָה
דְּרֹכָה לֹא מִיחִיִּיב מֵאִי מַעֲמָא
עֲרִיּוֹת קָא תִנִּי עֲשׂו גּוֹמֵר כְּמַעֲרָה

ז'פכא

[illegible]

לא מכאן: מאורסת לעבד בנע
: קאמר צירושלמי לשונות כפולים
סון בני אדם אלא למ"ד וכו' היינו

א) היא והבאי הוא את: טו' וכתבש את
א' ל' שדעלע ורפדה: טז' מנלן. קוצל
א' אכל דרפדע לא כן כיון דרפדה קוצל
יב בת חורין. תוס': טז' א' אכל דרפדע כנעני
בין שפחה לשאר עריות והדר להני איוו
נ' הישן טורא' א' שגוג א' מדי השגוג
נ' נמחק וצ"ל לקמן: טז' חבת מנ' א'
י' תוס' א' האן עקש' ור"י פ' שנים
ושלא כדרכה הוי האי דגומר ומתכוין
גומר כמשרי אידן קודם דירבה (יעיר) ושלא
כשמוייר אידן. נוס' ממתרי ושלח
י' חייב: טז' מדי' וכן שש' טז' שגוגת
שש' לוקה ואי האשה קטנה האיש פטור:

[illegible]

הקבר בלא דם: יכול בין רצוח
שני בחשבון הששים ונפחתו ב

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]